

ձայներ միայն կը բաւէ աշխատ նծոյք մը
խրաչեցնելու :

իրերը վրայ ազդ մը որ կրճական օրէնք
 լուսնեանը, հետեւեալ ուղղութիւնն ու լրա-
 վարել թերթերը մասնաւոր ընդդէմ պահան-
 ճող, և իբր թէ նոյն իսկ անէջ յառա-
 իրենք չլուսին կրճական դարձին մէջ
 իրենց ապագայ ու քմահաճ բնաքցին ի-
 վարման կանոն խնդրողները։ Օր մը
 լուսմ. Նորսեպղ մը նախամանութիկն
 ինքեց զարթ աղետաւոր մողովքը դու-
 րաւոր կամ վերադաստատու, ինչ որ
 խորհրներ յառաջ արդէն միաձուստ տեղի
 յանձնած էր, ու դժգոյ դուրստուցեան
 մէջ բանի տալերը իրարու վայել։ Քա-
 խինս, երբ խօսք ըլլար, կ'ըմպէին ին-
 քոր իրենց կրճական յօդուածներուն մէջ
 լրացական այդպիսի սովորութեանց վրայ
 ու կ'աւանդէր որ կրպակներ մեր ուսուց-
 ցը համար նմարօրինակ միջոց մը կար-
 ցալ պիտանաւորութեան, որ ո՛ր է և պա-
 ռագայի մէջ չէր կրնար օգտակարութենէ
 փութիլ մայր, և աւա՛յր երբ բախոր կ'ու-
 ճեալանէր պոյ վիճոյն ի ձեռին ունենա-
 թու, մասին հեռունը քննարարութեան
 խայներ բարձրացան։ Ինչ օգուտ ասիցց.
 ուսուցիցն ի՞նչ միջոց կամ ոյժ ձեռնին ի-
 վարք որդւնական դարձաւորակ տալու որ
 կրկնաւոյ օգին մէջ սիրտի մայրն, և այլն։
 Ինչեղեւն շատ կար գիտեմք թէ երբայկ
 շատ նման ժողովներն ալ ուրիշ բան չէին
 ընար ընել բաց էին իրձեք բնանաւել-
 ինքն եզրակացութեան իրենց խորհրդակ-
 անութեան, և մինչեւն շատ կար ալ կա-
 ռող էինք խորհել որ արդէն նոյն իսկ
 ինչ խորհրդակցութեանց մէջ կր յարարու-
 թալան այդ ժողովներուն օգտակարու-
 թեանը։ Նոյն Ուսումն. Մոհրուրդը մա կա-
 ռակական Բեռնէ՛ր, Բա՛յն Բա՛յն Բա՛յն

[illegible]

Ի. Յ. ՊԵՐՏԵՐՅԱՆ

Պ Ի Ս Ք Լ Ե Թ Ը

— 0 —

ՔԱՐԻՉ, 23 Յունիս

Մաղիկներու նման որ կը թռնուի
պտուղներու նման որ կը հասունանա ու
լինանա ծառէն, ու գեղեցիկ կիներու
կից որոնք կը պատահան, եղանակնե-
րու փոփոխման հարկին դատապար-
տումս, պիտգլէթն ալ իր կապին ա-
նունջ օրինակին հետեւեալ միայ չ դըմ-
ազդարար: Իր առաջուան շարացիկ
բարաւորին տեղ չգիտեմ ինչ մը եկած է
լրան, հասարակ բան մը, որ ալ չի հա-
նգենք անոր սիրտը որ գրկուած է անէկ-
հատ ու անհեղաւտ հաճութեն: Խանութի-
ւանու մէջ՝ որոնց ստելան կանցնող կը
անշուշտ, կեցած էին անորք փոքրերու
տակ ու տէրքը ձեռքերին ծալած յա-
կախորդի կը սպասեն որ չի գոր չե-
նախարար:

Կառապանները միայն գոր չին այս ա-
րեւելու թացումէն, հակառակ իրենց ան-
պացատրելի ստեղծութեան պիտեղեթ ճը-
ողներուն դէմ, հիմակուելն կը կասկե-
նէք որքան վնասակար պիտի ըլլայ իրենց

Եւ միւսը կը նախընտրեմ, կ'ախբը անց-
եալ օր կառավարն մը որուն համետու կար-
ծիքը հարցոցած էի անզգալաբար. գոնէ
հաշտայի վրէժս լուծել, կը շարունակէր,
ստանցիմ! օրը քանի մը, հաստ կոխուելով,
հիշով այ՛ ձաք սեւուս:

Ու խեղճին յուսահատութեան կը խառնուին զայրոյթի նշաններ, որ կը սափակեն զիս, հակառակ խօսակցութիւնը չարունակելու փափաքիս, հեմ ելանիւով միասին մնաս-բարոյք րտելու :

Կառավարներին ետքը կու գաս սեր-
ման քս վիճերը որոնց համար պիտիբեր-
նի քարեառարկիւ շուրի ու անդադարի
ամէկին կնճառ միջոցներուն թաղ կու
տուն անոնց որպա համարալ իրենց ծա-
րան շարունակել: Միկնելու առաւելու
իկելը շուրին ինքնապաղ կարելու դոր
իկելու սպաւ շարունակ ստիպանք են
երեսն բուռն միջոցներու իսկ դիմել: Այս
մէկտառարկիւնները կը յայտնեն այդ
պատճառները, որոնք կարելու հետ
գործը ունիլ են միշտ ինչոյ: Իրենց այս
գարբիւնները կը ստակարար համեմա-
տաբար automobileներու առաւելու են
իսկ, որոնք օր քի բարիքի խողցները
շուտակ կը սպաւան:

Նախ զքօսանքի, ստոյդանելու համար
էր որ ինքնաշարժ կառքը շինեցին,
հիմա հարուստ փառապաշտօնները, որոնք
յաւանարդը որսալու նորաւոր ձեւեր կը
փնտռեն, իրենց ապրանքը առնցմով
բաժանել կուտան, ինչ որ ինքեքնի գգալի
յառաջգիւմնութիւն մըն է իրենց ասեւտու-
նի համար:

[illegible]

ԱՄԱՆՈՐԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍՆԵՐ
ՍԵՂԱՋԻՆՆ ԲՐԻՄԱՌՆՆԵՐՈՒՆ ՄԵՋ

Նոր Տարւոյ առաջին օրուան առիթի
գաւառեւորն մէջ տեղի ունեցան հին բնա-
տեղեակներ, հանդիպումներ ու գաւառածիփնե-
րու լոյսը պայծառ շինաաբբերեցին զիս՝ որքան
անձեղ գաւառածիփեւորն մեր օրերեւոյն
որտեք չիլէ չառ ցարարանը շինելու ու
կոկիկ հրեւոկանիւմերու մէջ պիտի ող-
նուկին 1899ի Կապադոքիոյ մոտոգիւղից
գաւառիւմներին առաջինն ու խառնաշու-
թեան իշխիւք մարդոջ՝ այս մանուկներն
իցի ու են։ Ահա՛ նոր Տարւոյ առաջին
օրը առին որ երբ իր բնաւանկան սեղանը
կը ցարդալիք պատուելիք ու անտշի-
ղնեւիք՝ աղօղի օրերը սրտատուրի
ու մայաղէմ՝ կը սպասեն Առաջնորդ
Սրբազանին գայտսեան՝ որ իր օրհնու-
թիւններուն հետ պատուելիքով պիտի կա-
ռուցուր զիրենք։ Սրտատուշ եր այդ
պիղծիւթիւմերուն սրտալիք ընդունելիութիւ-
նը, երբ 98 թիւեակներին վերջին օրուան
իրիկուհիք ճերմակապարզ Պետրոս Սրբա-
զանը քահանայներուն ու խնամախոս-
թեան ընկերակցութեամբ կը մտնէր
այդ գիթուկան յարկին նեղու։

[illegible]

ԱՐԷՏ

ՄԵՐ ԹՂԹԱԿՑՆԵՐՈՒՆ

Կը խնդրուի մեր բողոքիցներէն
եւ յօդաւածագիրներէն որ իրենց ձե-
ռագիրները թուղթին մէկ երեսին
վրայ միայն գրեն , զպարտնի աշխա-
տութեանց դիւրութեան համար :

Ո՛ր և է կեդրոն, մեծ կամ փոքր չըլա-
նակի, չի կրնար անասաբերել մնալ իր շուր-
քը: Ղափարախի մեծան յառա՛ծ ընթաց-
քին, վառ գէ աչք ընթացքն իր նակազ-
գործութիւն ունի մարդոյն: ճակատա-
բերել փայ, և չի կրնար, առանց իր պար-
տաւը բերնապաւ, քաղարձակապէս ինք-
նից ընտել յոյժով: Բաւարձ պէ մը ճիւղա-
ները, ինչ որ ալ ըլլան այս վերջին շուր-
քուն մասնաւոր պէտքերը, սա յայտնի
որ նասարապէս մէջ մաս մը կայ անկնեւն-
ի իրթութեան պէտքերուն մէջ, նախ որ
ամէնեւոր իրթութիւն ալ քաղարձակին
է երկրորդ որ, իբրեւ միւ յոյն մասնա-
ւոր ամբողջիմ պատկանեալ մասունք:
Գետն ալ բազում ինչ ունին նոյն և նա-
սարապալ, նոյնքան պայանաւոր մասեր
սակմանիւ ի նարէր կեդրոնին պարզեւն-
արաւունքը կը լինի, իբրեւ ճիւղաւորութի-
ւեան իրթապաշտօն և նոյնաւն մարմին: Տիւ-
նիւն ալ իրաւունք կունենան անտէր-
կերէն յատուկ պէտքերու որոյնչեւ և ի-
րենց թիւումն գործելու ապաստութեան
նարձեալին մէջ գտնուի քաղարձակը: Լնան-
քին, ի նարին կեդրոնին իսկ օգնու-
նի: Տեսնա՛ր: Ըսե՛ք սակայն, թէ այս մա-
նաւոր պէտքերը կարծածունին նախ բա-
ւա՞րիւն չեն, մասնաւոր նախնական կը-
թութիւնն մասին որ մարդն ու քաղաքա-
ցին չինեւոր պաշտօնին ունի էապէս:

Որքեմն անբանաստ որ իր լինի քաջաբե-

դր Դիւղըրը աղիկամի ընթանալու և Գր-
 Դիւղըր ու ըրաւորեան համարաշխուհի
 կապը խղճու իրենց մէջ, մերթնելով կէ-
 Դիւղըր իրաւատու ինքն ինքն ինքն ինքն
 պատահաւորաբար ինքն ինքն ինքն ինքն
 ինքն երբ կէրորն շկատարէ իր պարագը
 և մեր կէրորն չի կարարաբար իր պար-
 Դիւղըր Անշ հոս չի կար համարեան ըր-
 Դիւղըր ընթանա առաւելայ կէրոր բուն խնդրոյն

* * *

Օհնդ եւտիւր համարաշխուհի առաւել

ԲԱՐԻՉ, 23 Յունիսար

Մաղկկերտու նման որ կը թռտկէ,
պտուղներու նման որ կը հաստանան ու
լինան ծառէ, ու քեզեցիկ կեներու
կոյտ որոնք կը պառաւան, եղանակե-
րու փոփոխման հարկիկ դառապար-
տում, պիտեմք ինչ ալ կարգիկ աս-
տոյց օրինակին հետեւելու վրայ է դժ-
բաղադար: Իր առումնու շարքեցիկ
Պատարյուրի տեղ չխոտն ինչ որ եկած է
լրան, հաաքակ բան մը, որ ալ չի հա-
կեցնի անոր սխրու որ դիտում է անկե-
ղան մը տուններու հանդերձ: Խառն-
եղան մէջ՝ որոնց ստէլէնէ կանցնող կը
կառտան, կեցած էն անոնք փոշներու
տակ ու տէրերը ձեռքերին ծալած յա-
ւախքով կը պապանն որ չի գար չ'ե-
լանաւ:

Կառապանները միայն դժ չեն այս ա
երեւույթացումէն. հակառակ իրենց ան-
ւացատրելի ատելութեան պիտիբլկմ նըս-
տողներուն դէմ, հիմակուելէ կը կռահեն
ժէ որբան՝ վնասակար պիտի ըլլայ իրենց

